

SIWART IS VRIJWILLIGER BIJ HET NATIONAAL COMITÉ 4 EN 5 MEI

'Het is heel waardevol om dit te doen'

Namens het Nationaal Comité 4 en 5 mei begeleidt Siwart Mackintosh (64) de gasten gedurende de Nationale Dodenherdenking op de Dam. Jarenlang was zijn vader, oorlogsveteraan Wil Mackintosh, daar als genodigde aanwezig.

Ga nou. Ik wil dat je gaat en bloemen neerlegt namens mij", zegt Wil Mackintosh in de vroege morgen van 4 mei 2017 tegen zijn zoon Siwart. Siwart Mackintosh, die vrijwilliger is bij het Nationaal Comité 4 en 5 mei, doet wat zijn vader hem vraagt. Met zijn dochter gaat hij die dag naar de Nationale Dodenherdenking op de Dam. Zijn broer blijft bij zijn verzwakte vader. Het is de eerste keer in jaren dat Wil Mackintosh de herdenking niet bijwoont. Op 7 mei overlijdt hij op 99-jarige leeftijd. Twee jaar eerder heeft heel Nederland toegekeken hoe hij tijdens de twee minuten stilte op de Dam opstond uit zijn rolstoel, als teken van respect voor de slachtoffers van de Tweede Wereld-

oorlog. Mackintosh was oorlogsveteraan. Hij werkte als krijgsgevangene aan de Birmaspoorlijn. Zijn latere leven reisde hij als marineman de hele wereld over.

STEENTJE BIJDAGEN

"Lange tijd voelde mijn vader er weinig voor om bij de herdenking op de Dam te zijn. 'Met al die oud-strijders. De verhalen worden alleen maar sterker naarmate ze ouder worden', zei hij daarover.

Twaalf jaar geleden hebben we zijn naam toch doorgegeven aan het Nationaal Comité 4 en 5 mei, waarna hij een uitnodiging ontving. Sindsdien was hij er elk jaar bij. Ik meldde me aan als vrijwilliger. Niet zozeer om hem te begeleiden, want hij was kras genoeg, maar meer om een steentje bij te dragen", vertelt Siwart.

STERKE ONDERLINGE BAND

Hij fungeert op 4 en 5 mei als gastheer in een team van zes vrijwilligers. Vanaf één uur 's middags is hij in de Nieuw Kerk aanwezig om de kaarten te controleren en de gasten welkom te heten. Hij biedt koffie aan, maakt een praatje of vangt ze op als ze het moeilijk hebben. "Tijdens de herdenking sta ik tegen de zijkant van de Bijenkorf. Na afloop ontvang ik de gasten weer bij de bijeenkomst in hotel Krasnapolsky. Het mooie is dat we dit al jaren met hetzelfde team doen. We hebben allemaal ons eigen familie verhaal waarin de oorlog een rol speelt. Dat delen we met elkaar en schept een sterke band. Voor mij is dat heel waardevol. Die verbondenheid maakt 4 mei ook bijzonder. In de twee minuten stilte heeft iedereen zijn eigen herinneringen en gedachten."

KOESTER DE VRIJHEID

In de week voor 4 mei werd Wil Mackintosh altijd stiller. "Na 5 mei was dat over. Mijn vader hield ons voor dat je 4 en 5 mei niet los van elkaar kunt zien en niet moet blijven hangen in het treurige van 4 mei. Vier ook dat je vrij bent en koester die vrijheid! Dat is me altijd bijgebleven." Dit jaar zal Siwart vanwege corona wederom niet aanwezig zijn als vrijwilliger. "Dat is jammer. Ik kijk ernaar uit dat we weer samen kunnen herdenken." ■

REAGEREN OP DIT ARTIKEL?

redactie@maxmagazine.nl of Postbus 277 - 1200 AG Hilversum